Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

EVLİYÂNIN YOLU, İYİLİĞİ ÖĞRETMEKTİR

Es-selamu aleykum ve RahmetuLlahi ve Berekatuhu.
Euzu bi-Llahi mine ş-şeytani r-racim. BismiLlāhi r-Raḥmāni r-Raḥīm.
Ve s-salatu ve s-selamu 'ala Rasulina Muhammed'in Seyyidi l-evveline vel ahirin.
Meded yā ResūlaLlāh, meded yā Sādāti 'Ashābi ResūliLlāh, meded yā Meşāyihinā, Destur Mevlâna Şeyh Abdullāh el-Fa'iz ed-Dağistāni, Şeyh Muhammed Nazım el-Hakkani. Meded. Tarikatuna es-Sohbe vel hayru fil Cemiyyeh.

Yeniden bir araya geldiğimiz için Allah Azze ve Celle'ye şükrediyoruz. Allah'a her daim şükretmeliyiz; zira O, bizlere kendi iyi kullarıyla, hayırlı insanlarla birlikte olma fırsatı bahşediyor. Hayatımızın her anında Allah Azze ve Celle'ye şükür hâlinde olmalıyız. Mevlânâ Şeyh Efendi şöyle buyururdu: "Hayattayken alınan tek bir nefeste 'Lâ ilâhe illallah' demek, zikir ve sohbet meclisinde bulunmak; yerin altında geçirilecek bin yıldan daha hayırlıdır." Pek çok insan hayatından memnun değil; hatta bazı akılsızlar kendi canlarına kıyıyor ya da ölmeyi arzuluyorlar. Bu olmaz. Zira mümin için her şey hayırlıdır; mümin adına kötü olan hiçbir şey yoktur. Allah ﷻ size bir nimet verdiğinde mutlu olmalısınız. Bu nimet için O'na ﷻ şükrettiğinizde, Allah ﷻ sizi mükâfatlandıracak ve sizden razı olacaktır. Eğer bir bela veya zorlukla karşılaşırsanız ve buna rağmen "Elhamdülillah" derseniz, Allah ﷻ yine sizi mükâfatlandırır. Hayatta yaşanan hiçbir zorluk ya da olumsuzluk, karşılıksız kalmaz. İşte bu yüzden Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem, müminin durumunun acayip (hayret verici) olduğunu belirtmiştir: Mümin, başına iyi ya da kötü ne gelirse gelsin, her iki durumda da mükâfatlandırılır. Hiçbir hâl, Allah Azze ve Celle'den gelen lütuflardan mahrum değildir. Bunu bilmelisiniz.

[***Ses karışıklığı***]. Mevlânâ, sohbet esnasında insanların yerlerinden kalkıp dolaşmalarına çok kızardı; dolayısıyla böyle bir şeye gerek yok. Bu davranış, ortamdaki rahmet tecellisini bozar. Konuşmayın. Allah Azze ve Celle'nin rahmetinden meclisimize inenler zaten yeterlidir; başka bir şeye ihtiyaç yoktur. Bizim bu buluşmamız, sırf Allah ﷻ rızası içindir. Anlasanız da anlamasanız da fark etmez; sorun değil. Elhamdülillah, dünyanın dört bir yanından pek çok insan da anlıyor. Elhamdülillah, her yerden geliyorlar. İnşallah mutlular. Toplantımız çok önemli; çünkü bizler Peygamber Efendimiz'in sallallahu aleyhi ve sellem, sahabelerin, Evliyaullah ve Ehl-i Beyt'in yolunu sürdürüyoruz. Hepimizin yolu aynı yoldur. Elhamdülillah, birçoğunuz Çin, Hindistan, Türkmenistan gibi çok uzak yerlerden geliyorsunuz. Allah ﷻ rızası için her yerden geliyorlar; Allah Azze ve Celle onları mükâfatlandıracaktır.

Bunun büyük bir örneği, Seyyidina Abdülkadir Geylani'dir, 'a'la Allahu derecatuh daima (Allah ﷻ onun derecelerini daima yüceltsin). O, "Bâz"dır, "Hadri Bâz"dır. O, "Ayağım, her bir velinin boynunun üzerindedir" diyen, evliyaullahın en büyüklerindendir.

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

Belki bazıları, "Nasıl böyle bir şey söyleyebilir! Nasıl olur da onun ayağı bizim meşayihimizin boynunun üzerinde olabilir!" diye düşünebilir. Ancak meşayih için bunda hiçbir sorun yoktur; eğer bundan hoşnut değillerse, zaten meşayih değillerdir. İşte bu yüzden insanlar bazen evliyaullahın söylediklerindeki hikmeti anlayamayabiliyorlar. Sizin yapmanız gereken şudur: "Evet, o büyük bir Allah ﷻ dostudur; buna itirazımız olamaz" demek.

Seyyidinâ Abdülkâdir el-Gaylânî, günümüz İran'ının kuzeyinde Gilan'da doğdu. Allah Azze ve Celle onun kalbine, evliyaullah'a karşı bir sevgi ve ilim öğrenme arzusu yerleştirdi. Babası vefat etmişti; o bir yetimdi. Yanında sadece annesi ve kardeşi vardı. Annesine, "Evliyaullah'ın yanına gitmek, onlardan ilim öğrenmek ve Allah Azze ve Celle'ye daha yakın olmak istiyorum" dedi. Annesi biraz endişelenerek, "Nasıl gideceksin?" gibi şeyler söyledi. Ancak o ısrar etti. Annesi, "Pekâlâ. Babanızdan miras olarak 80 altın kaldı. 40'ını sana, 40'ını da kardeşine vereceğim," dedi. Altınları ceketinin içine koydu ve çalınmasın ya da düşmesin diye ceketi dikti. O da bir kervanla Bağdat'a doğru yola çıktı. O dönemde Bağdat, pek çok evliyanın bulunduğu bir ilim şehriydi. Yolculuk sırasında hırsızlarla karşılaştılar; sayıları altmış ya da altmış altı kadardı. Kervana saldırıp insanların her şeyini çaldılar. Hırsızlardan biri ona yaklaşıp, "Üzerinde ne var?" diye sordu. O da, "Ceketimin içinde altınlarım var," diye cevap verdi. Hırsız ona baktı; karşısında zengin biri gibi görünmeyen küçük bir çocuk vardı, bu yüzden şaka yaptığını düşündü ve onu bıraktı. Ancak diğer hırsızlar da yanına gelip aynı soruyu sordular; o da yine aynı cevabı verdi. Bunun üzerine hırsızların reisine gidip, "Bu çocuk böyle söylüyor, belki de bizimle şaka yapıyordur!" dediler. Reis, "Ceketini açın bakalım," dedi. Açtıklarında gerçekten de 40 altın buldular. "Neden bize söyledin ki? Altınları saklayabilirdin," diye sordular. O ise, "Anneme doğruyu söyleyeceğime dair söz verdim. Ne olursa olsun, hiçbir şeyi gizlemeden sadece doğruyu söyleyecektim," dedi. Bunu duyan hırsızların reisi, "Aman Allah'ım, bu da ne! Bu çocuk hem Allah'tan ﷻ hem de annesinden korkuyor; asla yalan söylemiyor. Ben tövbe ediyor ve Allah' tan ﷻ bağışlanma diliyorum. İnsanlardan çaldıklarımı da geri vereceğim," dedi. Diğer hırsızlar da, "Reisimiz tövbe etti. Eskiden hırsızlıkta liderimizdi, şimdi ise Allah'a ﷻ giden yolda rehberimiz oldu," dediler. Seyyidina Abdülkadir Geylani Hazretleri'nin bereketiyle, o altmış kişinin tamamı iyi insanlara dönüştü ve Allah ﷻ onların tövbelerini kabul etti.

Evliya'nın yolu budur: insanlara iyiliği öğretmek; insanlardan çalmamak, onları aldatmamak veya onlara zarar vermemek. Elhamdülillah, o, Allah'ın ﷻ velilerinin en büyüğüdür ve aynı zamanda Seyyidina Yusuf el-Hemedani'nin öğrencisiydi. Hemedan, Gilan'a da yakındır. Gerçi günümüzde biraz uzak kalıyor; başka bir şehir artık. Yûsuf el-Hemedânî, Ahmed Yesevî'nin şeyhiydi. Belki burada Seyyidinâ Ahmed Yesevî hakkında pek bir şey duymamışsınızdır; ancak o, çok büyük bir zattır. Yüz bin müridi vardı ve 126 yıl yaşadı. 63 yaşına geldiğinde, evinin altında bir yer kazdı ve orada, toprağın altında

yaşamaya başladı. Şöyle dedi: "Peygamber Efendimiz sallallâhu aleyhi ve sellem 63 yaşından sonra yeryüzünde (hayatta) değildi; dolayısıyla ben de yeryüzünde yürüyemem." Tam 63 yıl boyunca toprağın altında, orada bir zâviye (dergah) kurarak yaşadı ve bir kez olsun yeryüzünü çıkmadı.

Dediğimiz gibi, yüz bin müridi vardı. Bunlar doğuya ve batıya dağılmışlardı; çoğu batıya yönelmişti. Şüphesiz bu bölgelere de ulaşmış olmalılar; zira gittikleri her yerde, bu meşâyıhın bereketiyle İslâm'ı yayıyorlardı. Hem onun hem de Seyyidinâ Abdülkâdir Geylânî Hazretleri'nin müridleri, insanların kalplerini İslâm'a açıyorlardı. İslâm ordusu geldiğinde, halk zaten üzerlerindeki zulmün sona ermesini bekliyordu. İnsanlar ülkelerinden kaçmak yerine, gelenlerden memnun kaldılar. Müslümanlar onları ülkelerinden kovmadılar. İslâm, rahmettir. Tarikat ise, insanlara bilhassa birbirlerine karşı merhametli olmayı öğretir. İnsanlara gösterilecek merhamet, onlara güzel bir örnek olmak ve onların Cennet'e girmelerine vesile olmaktır; bu, bir insana sunulabilecek en büyük merhamettir.

Pek çok insan, onlar vesilesiyle hidâyete erdi. Tarikat yolunda olmayan, Peygamber Efendimiz'e sallallâhu aleyhi ve sellem, evliyâullaha, sahâbeye ve Ehl-i Beyt'e saygı duymayan kimselerin, İslâm'a hiçbir faydası dokunmaz. Aksine, onlar her daim İslâm için sorun çıkarır ve insanların İslâm'dan uzaklaşmasına sebep olurlar. İşte bu yüzden tarikat çok önemlidir. Büyük Evliyanın İslam'a nasıl hizmet ettiklerini, doğudan batıya kadar nasıl gayret gösterdiklerini ve milyonlarca, milyarlarca insanı İslam'dan kaçırmak yerine cennete yönlendirdiklerini görüyorsunuz. Onlar, insanları İslam'a kazandırırlar. Tarikata, şeriata karşı olanlar ise hiçbir fayda sağlayamazlar. Pek çok insan onlar tarafından kandırılıyor. Neden? Çünkü onlar sahtekâr ve yalancıdırlar. Bizim yolumuzda —İslam'da yalancıya yer yoktur. Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem buyurmuştur ki: Bir Müslüman hırsızlık yapabilir, başka hatalar işleyebilir ama yalancı olamaz. Bu, çok kötü bir şeydir. Bir insan için, hele hele bir Müslüman için en kötü şey yalancı olmaktır; bir Müslüman asla yalancı olamaz. Tarikata, mezhebe, şeriata ve akide karşı çıkan bu kimseler ise baştan aşağı yalancıdırlar. Onlar insanları doğru yola ulaştıramazlar; aksine, insanları haktan uzaklaştırıp tam tersi bir yöne, cennete değil cehenneme sürüklerler. Onların yolu budur; bu, şeytanın yoludur. Kur'an-ı Kerim'de de pek çok kez belirtildiği üzere, şeytan kendisine uyanları doğrudan cehenneme götürür.

Allah Azze ve Celle, bizleri ve tüm ümmeti bu tür kimselerin şerrinden muhafaza eylesin. Allah ﷻ, insanların bu hakkaten kötü kimseler tarafından aldatılmasına fırsat vermesin. İnşallah, Allah ﷻ bizlere yardım eylesin. Allah ﷻ, Peygamber Efendimiz'in sallallahu aleyhi ve sellem gelişini müjdelediği Seyyidina Mehdi'yi aleyhisselam göndererek dünyayı temizlesin. Şimdi dünya kirli, maneviyat olarak ve - her şey kirlendi. İyi olan hiçbir şeye rastlayamazsınız; her şey insanlara huzursuzluk veriyor. Zira bu kirlilik ancak Seyyidina Mehdi eliyle temizlenebilir. Peki, nasıl temiz olur? Allah ﷻ, Peygamber

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

Efendimiz'e sallallâhu aleyhi ve sellem tüm dünyanın Müslüman olacağını vaat etmiştir. Müslümanlar ise temizdir; dolayısıyla her yer tertemiz olacaktır. İnşaAllah, bu zamana çok da uzak değiliz; zira her şey artık sonuna yaklaşıyor. Allah ﷻ bizlere yardım eylesin. İnşaAllah hep birlikte o zamana ulaşırız.

Ve-min Allahi t-tevfik. El-Fatiha.

Mevlana Şeyh Muhammad Adil er-Rabbani
21 Ekim 2026 / 10 Cemaziyelevvel 1448
Kuala Lumpur, Malezya